

A Magyar Tudományos Akadémia jubileumán

A Magyar Tudományos Akadémia az idén emlékezik meg alapításának 175. évfordulójáról. 1825. nov. 3-án gr. *Széchenyi István* egy évi jövedelmének felajánlásával indította el a magyarországi tudományos életet a korábbiaknál gyorsabb és eredményesebb útjára. Örvedetes, hogy ezt a jeles évfordulót a Millennium évében ünnepelehetjük – írja meghívójában *Solymos Rezső* akadémikus. Az egésznapos ünnepség Nagycenken kezdődött. A római katolikus templom előtt álló Széchenyi-szobor előtti téren gyülekeztek az erdészek. *Glatz Ferenc*, a Magyar Tudományos Akadémia elnöke szolt az alkalomra összesereglett erdészekhez. Bevalom, mindig lenyűgözött az a szónok, aki papír nélkül adja elő mondanivalóját. De *Glatz* elnök úr ezek közül is messze kiemelkedik. Fordulatos, üresjáratot nem tartalmazó beszéde most is tanulságos volt. Széchenyi István a nemzetben gondolkodott, ami oly annyira ráférne

magával ragadta a fiatalokat, kik nem értették a gondolatot, hogy nincs polgári fejlődés modern, megreformált magyar nyelv nélkül.

A közelgő akadémiai reformálás egyik legfontosabb feladata a természet-, a társadalom- és az élettudományok összhangjának, szintézisének megteremtése.

Önök, erdészek a mai kor folyamataiban különösen felelősségteljes munkát kell, hogy végezzenek. De hiszem, hogy a jó értelemben vett erdészmaffia el fogja érni azt, amit az erdők érdekében elvégzendő feladataikkal meg akarnak valósítani. A legfontosabb, hogy az embert lássák mindig a középpontban, még akkor is, ha a természetrombolás emberi tényező – mondotta *Glatz Ferenc*.

A beszéd elhangzása után koszorúzásra került sor. Az Akadémia, az Egyetem, az ERTI és a megjelent részvénytársaságok képviselői helyeztek el koszorút a szobor talpzatán.

Az 1989-es Pán-európai Piknik helyszínén *Barátossy Gábor* elnök adta át *Glatz Ferencnek* azt a 175 darab kislevelű hársból álló emlékerdőt, melyet a magyar erdészek ajándékként telepítettek Széchenyi István emlékére. (Dicséret illeti a

sok politikusunkra, s ha ugyanezt a szakmában való gondolkodásra vetítjük, bizony itt is van tennivaló. Az Akadémiát a közíránt elkötelezett férfiak hozták létre. Széchenyi más akadémiát képzelt, mint a mai. Ő nyelvében akarta éltetni a nemzetet. Ám a kor lenyűgöző technikai fejlődése

Soproni Tanulmányi Erdőgazdaság dolgozóit a kiváló munkáért.)

Barátossy Gábor és *Glatz Ferenc* rövid beszéde után leplezték le a tölgyfából faragott Széchenyi-portrét, melyet *Farkas Péter* faipari mérnökhallgató készített.

Ökumenikus áldás után ért véget a terepi program. Délután agrártudományi emlékülés volt, ahol a megjelent felsőoktatási intézmények vezetői elemezték helyzetüket, kiemelve, hogy a jövő az ifjúság szellemi gyarapodásától függ.

„Magyarország nem volt, hanem lesz”, mondotta Széchenyi, és a jövő azonos a fiatalssággal.

Az egész szakma nevében köszönetet kell mondanunk *Solymos Rezső* akadémikusnak a kiváló rendezésért, a jóistennek pedig a nagyszerű időjárásért.

Pápai Gábor

